

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Jana Vyklického v právní věci žalobkyně: **PhDr. H. P.**, proti žalované: **Česká advokátní komora**, se sídlem Národní 118/16, Praha 1, o přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 19. 11. 2014, č. j.: 3289/14, o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Městského soudu v Praze z 14. 3. 2016, č. j. 6 A 246/2014 – 39,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se o d m í t á.**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Městský soud v Praze usnesením z 14. 3. 2016, č. j. 6 A 246/2014 – 39, zamítl žádost žalobkyně o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení advokáta, neboť nedoložila své příjmy a majetkové poměry a soud proto nemohl prověřit, zda jsou u ní dány předpoklady pro osvobození od soudních poplatků.

Nejvyšší správní soud následně obdržel dne 5. 4. 2016 kasační stížnost, kterou žalobkyně (dále též „stěžovatelka“) proti uvedenému usnesení podala dne 24. 3. 2016 u Městského soudu v Praze. Stěžovatelka v kasační stížnosti formálně uplatnila důvod podle § 103 odst. 1 písm. d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), konkrétně však uvedla jen to, že rozhodování o žádosti o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce je již obsoletní, neboť žalobu vzala zpět ještě před vydáním rozhodnutí.

Nejvyšší správní soud předesílá, že předmětem řízení o kasační stížnosti je přezkoumání zákonnosti napadeného pravomocného rozhodnutí Městského soudu v Praze (srov. § 102 s. ř. s.), v tomto řízení se proto nemůže zabývat úvahami, zda a kdy tento soud řízení zastaví pro zpětvzetí žaloby.

Nezákonnost rozhodnutí krajského soudu lze podle ustanovení § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. namítnout pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí, popřípadě v jiné vadě řízení před soudem, mohla-li mít taková vada za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé. I když stěžovatelka sama výslovně uplatnila tento důvod, Nejvyšší správní soud má za to, že námitka žádnou výhradu vůči zákonnosti napadeného rozhodnutí ve smyslu tohoto ustanovení neobsahuje. Stěžovatelka v podstatě pouze uvádí, že usnesení bylo vydáno nadbytečně, aniž by ovšem současně tvrdila, že zasahuje do jejích hmotných či procesních práv, či alespoň objasnila, jak by se jich mohlo dotknout. Obdobně

obsah námitky nelze podřadit některému z dalších důvodů nezákonnosti podle ustanovení § 103 odst. 1 písm. a-c) či písm. e) s. ř. s.

Nejvyšší správní soud proto uzavírá, že stěžovatelka v kasační stížnosti uplatnila vůči rozhodnutí Městského soudu v Praze jen jiné důvody, než které připouští § 103 odst. 1 s. ř. s. Podle § 104 odst. 4 s. ř. s. věta první platí, že takováto kasační stížnost není přípustná, Nejvyšší správní soud ji proto podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl.

O nákladech řízení rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 120 s. ř. s. ve spojení s § 60 odst. 3 s. ř. s. Podle tohoto ustanovení nemá právo žádný z účastníků na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 14. dubna 2016

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu